

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ.

Τό Σάββατον, 18^{ην} Σεπτεμβρίου /1^{ην} Ὀκτωβρίου 2011, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος, προεξῆρξε τῆς πανηγύρεως τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τό εὐρισκόμενον εἰς τό ἐντός τῆς Ναζαρέτ κτήμα τοῦ Πατριαρχείου, τό γνωστόν ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Κάσρ-Ἴλ-Μουτράν» / «Ὁ Πύργος τοῦ Δεσπότου».

Τό κτήμα τοῦτο, ἰδιοκτησία τοῦ Πατριαρχείου, περιεπλάκη ἀτυχῶς κατά τό παρελθόν εἰς ποικίλας δυσκολίας συμφωνίας μή συμφερούσης τῷ Πατριαρχείῳ, ἀπενεπλάκη δέ προσφάτως ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, δι' ὀλοκληρώσεως τῆς γενομένης κατά τό παρελθόν συμφωνίας μετά τροποποιήσεων πρός τό συμφέρον τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς ἐν Ναζαρέτ Κοινότητος αὐτοῦ. Ἡ τροποποιηθεῖσα συμφωνία προβλέπει τήν ὕδρυσιν Ἐκκλησίας καί σχολείου καί κατοικιῶν εἰς τό κτήμα τοῦτο.

Εἰς τό μέσον τοῦ κτήματος τούτου ὑπῆρχε παρεκκλήσιον, ἀνεγερμένον ὑπό τοῦ Ἁγιοταφίτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ, τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ κτήματος τούτου, ἐκ τοῦ ὁποίου καί φέρει τό ὄνομα Κάσρ-Ἴλ-Μουτράν / Πύργος τοῦ Δεσπότου.

Τό παρεκκλήσιον τοῦτο, κρίμασι οἷς οἶδε Κύριος, ἦτο ἐγκαταλελειμμένον, ἀνοικτόν καί ἠρημωμένον, ἄχρις οὗ πρό διετίας ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θαβωρίου Ὅρους, Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων, τῇ συνδρομῇ προσκυνητοῦ ἐξ Ἑλλάδος, ἐπιθυμοῦντος τήν ἀνωσυμίαν, ἀνεκαίνισε τοῦτο καί παρέδωκεν εἰς τό Πατριαρχεῖον πρός χρῆσιν λειτουργικήν.

Εἰς τοῦτο τό παρεκκλήσιον διά δευτέραν φοράν ἀπό τῆς ἀνακαινίσεως αὐτοῦ ἐτέλεσε τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου τῶν ἱερέων τῆς Ναζαρέτ καί τῶν ὁμόρων πόλεων αὐτῆς, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Ναζαρέτ ὁμοῦ μετά τῆς χορωδίας τῆς Ἀκκρης, διευθυνομένης ὑπό τοῦ ἐν Ἀκκρη Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου.

Εἰς τό ἐκκλησίασμα, τό μετασχόν μετ' εὐλαβείας τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί:

«Πᾶσα μὲν οὖν πρᾶξις καί θαυματουργία Χριστοῦ μεγίστη καί θεία καί θαυμαστή, ἀλλά πάντων ἐστὶ θαυμαστότερον ὁ Τίμιος Αὐτοῦ Σταυρός». Μέ ἄλλα λόγια, κάθε πρᾶξις καί θαυματουργική ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἶναι πολὺ μεγάλη καί θεία καί θαυμαστή, ἀλλὰ τό πιό θαυμαστόν ἀπὸ ὅλα εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός Του.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

εύλαβεῖς Χριστιανοί,

Τό θαυμαστότερον τοῦτο γεγονός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ πανηγυρίζει ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διά τῆς σεβασμίου ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως αὐτοῦ ὑπό τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅταν ἀνεῦρεν αὐτόν ἡ Ἁγία Ἑλένη κατά τήν προσκυνηματικήν της ἐπίσκεψιν εἰς τούς Ἁγίους Τόπους.

Πάντων δέ ἐστί θαυμαστότερον ὁ Τίμιος τοῦ Χριστοῦ Σταυρός, διότι, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Δι' οὐδενός γάρ ἑτέρου ὁ θάνατος κατήργηται, ἢ τοῦ προπάτορος ἁμαρτία λέλυται, ὁ ἄδης ἐσκύλευται, ἢ ἀνάστασις δεδώρηται...εἰ μή διά τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διά Σταυροῦ γάρ πάντα ταῦτα κατέρθωται». «Ὅσοι γάρ ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν», φησὶν ὁ ἀπόστολος, «εἰς τόν θάνατον Αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Ὅσοι δέ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν, Χριστόν ἐνεδυσάμεθα. Χριστός δέ ἐστι θεοῦ δύναμις καί σοφία». Ἴδού ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, ἥτοι ὁ σταυρός τῆς ἐνυποστάτου τοῦ θεοῦ σοφίας καί δυνάμεως ἡμᾶς περιέβαλε». Τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ θεοῦ Λόγου, δέν ἐθεωρήθη τόσοσιν μέγαν σκάνδαλον ἢ μωρία, ὅσον ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ, διά τοῦ ὁποῦ ἐφανερώθη ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ, δηλαδή ἡ νίκη κατά τοῦ θανάτου, τῆς φθορᾶς καί τῆς τοῦ διαβόλου δουλείας.

Σήμερον ἠξιώθημεν καί ἡμεῖς, κληῖρος τε καί λαός νά προσκυνήσωμεν αὐτό τοῦτο τό Τίμιον καί σεβάσιμον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, τό ἁγιασθέν τῇ ἀφῆ τοῦ Ἁγίου Σώματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τά σκηνώματα Αὐτοῦ, εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ, τουτέστιν εἰς τόν σωτήριον Γολγοθᾶν καί τόν Ζωοποιόν Τάφον.

Τό μέγα δέ τοῦτο μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ὀλοκληρῶνεται μέ τόν σταυρικόθον θάνατον τοῦ θεοῦ Λόγου καί τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Τοῦτο ἐξάλλου ἐπιβεβαιοῦται καί ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατηγορηματικῶς λέγει: «Ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλησι δέ μωρίαν», (Α' Κορ. 1,23).

Ὅντως, ἀγαπητοί μου, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ σκάνδαλον καί μωρίαν. Διά τούς ἀρνούμενους τήν ὑπαρξιν τοῦ θεοῦ καί εἰδικώτερον διά τούς ἐρευνῶντας τό μυστήριον τοῦ θεοῦ καί μάλιστα τό μυστήριον τῆς θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας ἄνευ τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, «ἐκτός γάρ πίστεως», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «ἀδύνατον σωθῆναι. Πίστει γάρ πάντα τά τέ ἀνθρώπινα τά τε πνευματικά συνίσταται...πίστει νοοῦμεν ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι ἰτά πάντα τῇ τοῦ θεοῦ δυνάμει παρῆχθαι. Πάντα τά τε θεῖα καί τά ἀνθρώπινα, πίστει κατορθοῦμεν. Πίστις δέ ἐστίν ἀπολυπραγμόνητος συγκατάθεσις».

Ἡ πίστις εἶναι μέν ἀπολυπραγμόνητος συγκατάθεσις, δηλαδή χωρίς πολλήν ἐξέτασιν, ἀλλά σέ θέματα καί πράγματα, τά ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τά θεῖα, δηλονότι τήν τοῦ θεοῦ δύναμιν καί ἐνέργειαν, «πάντα γάρ τοῦ θεοῦ ὑπέρ φύσιν εἰσὶ καί λόγον καί ἔννοιαν», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐρμηνεύων τό κήρυγμα τοῦ σοφοῦ Παύλου εἰς τήν πρός Κορινθίους αὐτοῦ ἐπιστολήν: «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί τοῖς δέ σωζόμενοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστί. Γέγραπται γάρ ἀπολῶ τήν σοφίαν τῶν σοφῶν καί τήν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω», (Ἦσ. 29,14). Καί προσθέτει: «Ἐπειδή γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διά τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ εὐδόκησεν ὁ θεός διά τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τούς πιστεύοντας», (Α' Κορ. 1,18, 19-21).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ ἢ καλλίτερον εἶπεῖν ἢ πίστις εἰς τόν σταυρόν τοῦ Χριστοῦ ἐμπεριέχει τό κήρυγμα καί τήν διδασκαλίαν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Καί πιο συγκεκριμένα, ἐμπεριέχει τόν τόπον καί τόν τρόπον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Καί ὁ μέν τόπος ἢ χῶρος εἶναι ὁ Γολγοθᾶς, δηλαδή ἡ Ἐκκλησία, ἐν ᾗ ἐπάγη ὁ Σταυρός καί ἐχύθη τό ἀπολυμαντικόν τοῦ Θεοῦ αἷμα. Ὁ δέ τρόπος εἶναι ἡ βρῶσις καί ἡ πόσις τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Χριστοῦ τῇ δυνάμει τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, σημαίνει ταπείνωσις καί μάλιστα ἄκρα ταπείνωσις: «Ὅστις δέ ὑψώσει ἑαυτόν ταπεινωθήσεται καί ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν ὑψωθήσεται», (Ματ. 23,12). Αὐτήν ἀκριβῶς τήν δύναμιν τοῦ βάθους καί τοῦ πλούτου τῆς ταπεινώσεως ἐνσαρκώνει καί ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, περί οὗ ὁ μέγας Παῦλος κηρύττει: «καί σχήματι εὐρεθεῖς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ. Διό καί ὁ Θεός Αὐτόν ὑπερύψωσε καί ἐχαρίσατο Αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πάν ὄνομα», (Φιλ. 2,8,9).

Τοῦ ὀνόματος τούτου δηλονότι τοῦ σωτηριώδους ὀνόματος τοῦ σαρκί δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ ἀξιωθέντες καί ἡμεῖς μετά τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἶπωμεν καί τρανῶς βοήσωμεν: «Ὁ δι' ἡμᾶς, Χριστέ κρίσιν καταδεξάμενος καί ἐν Σταυρῷ ἀνελθών, Αὐτός καί νῦν δώρησαι ἐλατήρα (=διώκτην) τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι βοῶμεν αὐτῷ: σῶσον ἡμᾶς, Σταυρέ, τῇ δυνάμει σου, ἀγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, Τίμιε Σταυρέ καί κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός παρέθεσε πλουσίαν τράπεζαν εἰς τόν Μακαριώτατον τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλούς ἄλλους εἰς τήν Μητρόπολιν Ναζαρέτ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

Τήν Τρίτην, 14^η /27^η Σεπτεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συμφώνως πρός τήν κρατήσασαν ἀπ' αἰώνων τυπικήν καί προσκυνηματικήν διάταξιν.

Ἡ ἐορτή αὐτή ἔχει τήν ἀρχήν της εἰς τό ἔτος 326 μ.Χ., ὅτε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Μακάριος κατά τήν τελετήν τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ἀνέγερσις τοῦ ὁποίου διήρκεσε ἀπό τοῦ 326-336 μ.Χ., ὑψωσε μετά

τῆς Ἁγίας Ἐλένης τόν ἀνευρεθέντα ἐπί τοῦ τόπου τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ Τίμιον Σταυρόν τοῦ Κυρίου, προκειμένου νά τόν ἴδῃ ὑψούμενον οὐχί μόνον ὁ ἐγγύς, ἀλλά καί ὁ μακράν ἱστάμενος ἀθρόως συρρεύσας λαός τοῦ θεοῦ.

Ἡ ἄπαξ αὕτη τελεσθεῖσα τότε πρᾶξις παρέμεινεν εἰς τήν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας, τελουμένη καθ' ἕκαστον ἔτος οὐχί τήν ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν Ἐγκαινίων, 13^{ον} Σεπτεμβρίου, ἀλλά τήν 14^{ον} τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Διά τήν αἰδέσιμον ἑορτήν ταύτην ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός κατά τήν παραμονήν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως μετ' ἐπισήμου εἰσόδου καί προσκυνήσεως εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί εἰς τόν Πανάγιον τοῦ Κυρίου Τάφον, μετὰ μεγάλου θυμιάματος καί ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τῶν Ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων συμπροσευχομένων ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει μετέχοντος.

Κατά τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Πατριαρχική θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς κ. Δανιήλ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβόφ καί Γκαλιτσίας κ. Αὐγουστίνου, Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Κρασνοσλαμπόσκ κ. Κλήμεντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, Ρεμσιάνας κ. Ἀνδρέου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, & Νάρουα κ. Λαζάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας καί τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί τῶν ἱερέων τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἤρξατο ἡ λιτανεῖα ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Καθολικοῦ, διελθοῦσα διά τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως, τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἀδάμ καί τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου καί κατελθοῦσα πρὸς τό Σπήλαιον τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εἰς τόν τόπον τοῦτον ἐγένετο ὑπό τοῦ Πατριάρχου ἡ ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρὸς τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος κατά τήν γνωστήν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μετὰ τήν ὕψωσιν ὁ Πατριάρχης, οἱ Ἀρχιερεῖς καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ἔθνους ἡμῶν, Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου προσεκύνησαν τόν ὑψωθέντα Τίμιον Σταυρόν, περιέχοντα τεμάχιον Τιμίου Ξύλου.

Ἐκ τοῦ τόπου τούτου τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἡ λιτανεῖα κατηθύνθη πρὸς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν, ἔνθα καί πάλιν ἔλαβε χώραν ἡ ὑπό τοῦ Πατριάρχου ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρὸς τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, ἡ τοποθέτησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἄνωθεν τῆς βάσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου καί ἡ προσκύνησις ὡς καί ἐν τῷ τόπῳ τῆς εὐρέσεως.

Ἐνταῦθα διενεμήθησαν εἰς τόν πιστόν λαόν τά εὖοσμα ἄνθη τῶν βασιλικῶν, ἀναμέσον τῶν ὀποίων ἐπί τοῦ δίσκου ἐτοποθετήθη ὁ Τίμιος Σταυρός, πρὸς ἁγιασμόν ψυχῶν καί σωμάτων, οἰκων, ἱερῶν προσφώρων καί θεραπείαν ἐκ πάσης ἀσθενείας.

Ἐκ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ διά τῶν ἐσωτερικῶν βαθμίδων ἐγένετο ἡ κάθοδος εἰς τό Ἱερόν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ ἔνθεν καί ἡ ἀνοδος πρὸς τό Πατριαρχεῖον, τῶν κωδῶνων

χαρμοσύνως κρουομένων.

Εἰς τό Πατριαρχεῖον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τό ἱερατεῖον καί τούς συρρεύσαντας εὐλαβεῖς προσκυνητάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Πάσα μὲν οὖν πράξις καί θαυματουργία Χριστοῦ μεγίστη καί θεία καί θαυμαστή, ἀλλά πάντων ἐστί θαυμαστότερον ὁ Τίμιος Αὐτοῦ Σταυρός». Μέ ἄλλα λόγια, κάθε πράξις καί θαυματουργική ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἶναι πολύ μεγάλη καί θεία καί θαυμαστή, ἀλλά τό πιό θαυμαστό ἀπό ὅλα εἶναι ὁ Τίμιος Σταυρός Του.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Τό θαυμαστότερον τοῦτο γεγονός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ πανηγυρίζει ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ τῆς σεβασμίου ἐορτῆς τῆς ὑψώσεως αὐτοῦ ὑπό τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅταν ἀνεῦρεν αὐτόν ἡ Ἁγία Ἐλένη κατά τήν προσκυνηματικήν της ἐπίσκεψιν εἰς τούς Ἁγίους Τόπους.

Πάντων δέ ἐστί θαυμαστότερον ὁ Τίμιος τοῦ Χριστοῦ Σταυρός, διότι, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Δι' οὐδενός γάρ ἑτέρου ὁ θάνατος κατήργηται, ἡ τοῦ προπάτορος ἀμαρτία λέλυται, ὁ ἄδης ἐσκύλευται, ἡ ἀνάστασις δεδώρηται...εἰ μή διὰ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ Σταυροῦ γάρ πάντα ταῦτα κατέρωθται». «Ὅσοι γάρ ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν», φησὶν ὁ ἀπόστολος, «εἰς τόν θάνατον Αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Ὅσοι δέ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν, Χριστόν ἐνεδυσάμεθα. Χριστός δέ ἐστί θεοῦ δύναμις καί σοφία ». Ἰδοὺ ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, ἦτοι ὁ σταυρός τήν ἐνυπόστατον τοῦ θεοῦ σοφίαν καί δύναμιν ἡμᾶς περιέβαλε». Τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας δηλονότι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ θεοῦ Λόγου, δέν ἐθεωρήθη τόσοσιν μέγαλον σκάνδαλον ἢ μωρία, ὅσον ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐφανερώθη ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ, δηλαδή ἡ νίκη κατά τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς τοῦ διαβόλου δουλείας.

Σήμερον ἠξιώθημεν καί ἡμεῖς, κληῖρος τε καί λαός νά προσκυνήσωμεν αὐτό τοῦτο τό Τίμιον καί σεβάσιμον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ καί ἀγιασθέν τῇ ἀφῆ τοῦ Ἁγίου Σώματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τά σκηνώματα Αὐτοῦ, εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ, τουτέστιν εἰς τόν σωτήριον Γολγοθᾶν καί τόν Ζωοποιόν Τάφον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ καί Θεῷ ἡμῶν καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ τρανῶς βοήσωμεν: «Ὁ δι' ἡμᾶς, Χριστέ κρίσιν καταδεξάμενος καί ἐν Σταυρῷ ἀνελθών, Αὐτός καί νῦν δώρησαι ἐλατῆρα (=διώκτην) τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι βοῶμεν αὐτῷ: σῶσον ἡμᾶς, Σταυρέ, τῇ δυνάμει σου, ἀγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, Τίμιε Σταυρέ καί κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_1_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΣ ΜΠΕΤΖΑΛΑΣ.

Τὴν Τετάρτην, 8^ῃ/21^ῃ Σεπτεμβρίου 2011, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς ἐορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς τὴν πόλιν τῆς Μπετζάλλας.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι πλησιόχωρος τῆς Βηθλεέμ, τῆς Βιβλικῆς πόλεως Γκηλώ καὶ τοῦ σημερινοῦ ὁμωνύμου Ἰσραηλινοῦ συνοικισμοῦ καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν μέ 15.000 χιλιάδας περίπου κατοίκους, ἐκ τῶν ὁποίων περί τὰς 7.000 χιλιάδας εἶναι Ὀρθόδοξοι.

Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τό Πατριαρχεῖον ἔχει σήμερον ἡγούμενον τόν Ἁγιοταφίτην Ἀρχιμανδρίτην π. Νάρκισσον καὶ τρεῖς ἐγγάμους Ἀραβοφώνους ἱερεῖς. Εἰς τὴν Ἀραβόφωνον αὐτὴν Κοινότητα τῆς Μπετζάλλας ἀνήκουν δύο μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ μετ' εἰκονοστασίων θαυμασίας τέχνης τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοῦτον τόν ἐορτάζοντα Ναόν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰουχίου, ἱερέων καὶ διακόνων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ναρκίσσου καὶ τῶν ἱερέων τῆς ἐνορίας π. Νικολάου, Γεωργίου καὶ Παύλου καὶ ἱερέων τῶν ὁμόρων πόλεων.

Πλήθος Ὀρθοδόξων κατέκλυσαν τόν ἱερόν ναόν καὶ ἤκουσαν μετὰ κατανύξεως τὴν ψαλμωδίαν τῆς χορωδίας τῆς κώμης καὶ μετὰ προσοχῆς τόν λόγον τοῦ Μακαριωτάτου, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τόν θάνατον ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ χαρμοσύνου διὰ τὴν ἀνθρωπότητα γεγονότος τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Εἶναι δέ χαρμόσυνον τό γεγονός τοῦτο», διότι ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν.

Τὴν ἀνατολήν τοῦ Ἡλίου τούτου, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, προεῖπον οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου καὶ σαφῶς προκατήγγειλαν οἱ Ἅγιοι Προφῆται, ὡς ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος λέγει: «διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ

παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἷόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἦσ. 7,14)». Ὁ δὲ προφήτης Ἰεζεκιήλ λέγει: «καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη», (Ἰεζ. 44,2).

Εἰς τοὺς λόγους τῶν προφητῶν τούτων οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶδον τὴν ἀειπαρθενίαν τῆς θεοτόκου. Ἡ δὲ ἀειπαρθενία τῆς θεοτόκου ἀποτελεῖ τὸ ἰδιαίτερον γνῶρισμα, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὴν διὰ Πνεύματος Ἁγίου κλήσιν καὶ συμμετοχὴν Αὐτῆς (τῆς θεοτόκου) εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, δηλονότι τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου «σημεῖον ἀντιλεγόμενον», παρά τὸ ἀναντίρρητον γεγονός ὅτι τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ἐπιβεβαιοῦται τόσο ἀπὸ τοὺς προφητικούς ὅσον καὶ τοὺς Κυριακούς λόγους τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός (ἅγιος Στέφανος Ἀγιοπολίτης): «Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοί, σήμερον γέγονεν. Ἴδου γάρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων Μήτηρ καὶ Παρθένος καὶ δοχεῖον θεοῦ ἐκ στείρας γεννηθῆναι προέρχεται. Ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ράβδος ἐβλάστησεν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναγγέλλει εἰς τοὺς λαούς τῆς γῆς ὅτι σήμερον ἡμέρα τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας: «Ἴδου γάρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ Πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἡ γέννησις τῆς θεοτόκου, ἀδελφοί μου, κατ' οὐσίαν προμηνύει τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς κλήσεως Αὐτῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ γέννησις τῆς θεοτόκου συνδέεται ἀρρήκτως μέ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Συνδέεται ἄμεσα μέ τὴν λύσιν τῆς κατάρας τοῦ νόμου, ἐκ τῆς ὁποίας κατάρας μᾶς ἐξηγόρασεν ὁ Χριστός, ὡς λέγει ὁ μακάριος Παῦλος: «Χριστός ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου», (Γαλ. 3,13).

Προσέτι δὲ καὶ κυρίως συνδέεται ἡ γέννησις τῆς θεοτόκου μέ τὴν κατάργησιν τοῦ θανάτου τῆς ἀμαρτίας. Τοῦ θανάτου, τὸν ὁποῖον εἰσήγαγεν εἰς τὸν κόσμον οὐχὶ ἡ τελεία ἀγάπη τοῦ θεοῦ Πατρός, ἀλλὰ ἡ παρακοὴ εἰς τὸ θέλημα καὶ ἡ παράβασις τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, ὡς διδάσκει ὁ σοφός Παῦλος: «Διὰ τοῦτο, ὡσπερ δι' ἑνός ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσηλθε καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον», (Ρωμ. 5,12). Ἐρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Νενόσηκεν ὅμως ἡ φύσις τὴν ἀμαρτίαν διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνός, τουτέστιν Ἀδάμ. Οὕτω δὲ κατεστάθησαν ἀμαρτωλοί οἱ πολλοὶ οὐχ ὡς ἐν ἑκ τῆς ἐκείνου φύσεως ὄντες, τῆς ὑπὸ νόμον πεσοῦσης τῆς ἀμαρτίας», (Κυρ. Ἀλεξ, Ρ.Γ. 74, 789).

Καθίσταται φανερόν λοιπόν ὅτι τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, ὡς ψάλλει ὁ ὑμνωδός, ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν εἰς μὲν τὸν Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄνναν, τοὺς γονεῖς τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ τοῦ ὄνειδισμοῦ τῆς ἀτεκνίας. Εἰς δὲ τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν ἐκ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς τῆς ἀμαρτίας. Ἴδου λοιπόν διατί ἡ γέννησις τῆς θεοτόκου χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐγκωμιάζων κατὰ τρόπον ὑμνολογικόν τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν ὑψίστην σημασίαν ἐκάστης ἐορτῆς, ἀφορώσης εἰς τὸ θεομητορικόν πρόσωπον τῆς Παναγίας, λέγει: «Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον,

ἀδελφοί, σκιρτάτω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης, συνεκάλεσε γάρ ἡμᾶς ἡ Ἁγία Θεοτόκος, τό ἀμόλυτον κειμήλιον τῆς Παρθενίας, ὁ λογικός τοῦ δευτέρου Ἀδάμ Παράδεισος, τό ἐργαστήριον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων, ἡ πανήγυρις τοῦ σωτηρίου συναλλάγματος, ἡ παστάς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐνυμφεύσατο τήν σάρκα, ἡ ὄντως κούφη νεφέλη, ἡ τόν ἐπί τῶν Χερουβείμ μετά σώματος βαστάσασα», (Παρακλητική, Ἦχος Α΄, Δογμ. Ἐσπερινοῦ).

Ναί, ἀδελφοί μου, μᾶς συνεκάλεσε σήμερον ἡ ἁγία Θεοτόκος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ διά τῆς Ἐκκλησίας, διά νά συμμετάσχωμεν εἰς τήν πανήγυριν τοῦ «σωτηρίου συναλλάγματος», δηλονότι τήν πανήγυριν, κατά τήν ὁποίαν ὁ Θεός Λόγος ἐνυμφεύσατο τήν σάρκα, ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Μέγα καί θαυμαστόν ὄντως τό πανηγυριζόμενον μυστήριον τῶν Γενεθλίων τῆς Ἁγίας Θεοτόκου. Ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν. Χάρισαι τήν εἰρήνην καί τήν δικαιοσύνην σου εἰς τόν χειμαζόμενον τόπον ἡμῶν καί εἰς τόν κόσμον σου ἅπαντα. Ἀμήν».

Τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τράπεζα εἰς τό ξενοδοχεῖον, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ναρκίσσου καί Ἐπιτρόπων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

Η Α.Θ.Μ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΕΙΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ.

Τήν Κυριακὴν, 22^{ον} Αὐγούστου /4^{ον} Σεπτεμβρίου 2011, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰουχίου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου καί τοῦ ὀσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰερωνύμου ἐπεσκέφθη τήν ἐν Γεθσημανῇ Γυναικείαν Ἱεράν Μονήν τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, τελούντων νῦν ἐν ἐκκλησιαστικῇ κοινωσίᾳ μετά τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐντός τῆς Ρωσίας, ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως ἐνταῦθα καί τῆς τελέσεως θείας Λειτουργίας ἐν τῇ εἰρημένῃ Ἱερᾷ Μονῇ ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Ἰλαρίωνος, Προέδρου τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκτός Ρωσίας /Russian Orthodox Church outside Russia (ROCOR) καί τῇ εὐγενῇ προσκλήσει τοῦ ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Τύχωνος, Προϊσταμένου τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾷ Μονῆς καί τῆς ἐπί τοῦ ὄρους Ἱερᾷ Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἀναλήψεως.

Φθάσας ὁ Μακαριώτατος εἰς τήν ὥραν τοῦ Κοινωνικοῦ, ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτός καί ἠλόγησε τόν ἐκκλησιαζόμενον εὐσεβῆ λαόν, ἀκολούθως δέ μετά τήν Ἀπόλυσιν προσεφώνησε τόν Μητροπολίτην Ἰλαρίωνα, τόν συλλειτουργοῦντα Μητροπολίτην Βερολίνου κ. Μάρκον, τόν Ἀρχιμανδρίτην Τύχωνα, τήν καθηγουμένην ὀσιωτάτην μοναχὴν Ἐλισάβετ, τάς μοναζούσας καί τό χριστεπώνυμον πλήρωμα διά τῆς κάτωθι

προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

(βλ. ἠλεκτρονικόν

σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/09/04/1376/>)

Ἐν συνεχείᾳ τούτου, ἡ καθηγουμένη ὀσιωτάτη μοναχή Ἐλισάβετ ἐδεξιώθη φιλοφρόνως τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Του εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Τό ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Μακαριώτατος μετά τοῦ Ἁγίου Καπιτωλιάδος καί τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνης πρεκάθισεν εἰς δεῖπνον, τό ὁποῖον παρέθεσεν πρός τιμήν τοῦ Μητροπολίτου Ἰλαρίωνος ἡ καθηγουμένη τῆς Ρωσικῆς Γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀναλήψεως ἐπί τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶνος Ἐλαιῶνος ὀσιωτάτη μοναχή Μωϋσέα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ.

Ἡ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τήν Κυριακήν, 15^{ῆν} /28^{ῆν} Αὐγούστου 2011, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπί τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος εἰς Γεθσημανήν. Κατ' ἀρχαιοτάτην παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τό Ἱερόν τοῦτο Μνήμα ἐνεταφίασαν τό σκήνωμα τῆς Θεοτόκου οἱ Ἀπόστολοι, μετενεγκότες αὐτό ἀπό τοῦ οἴκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐπί τοῦ λόφου Σιών, ἔνθα ἐκοιμήθη.

Ἐπί τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος διαφυλαχθέντος ὑπό τῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὑποδόμησεν ἱερόν ναόν ἡ Ἁγία Ἐλένη. Οὗτος διεμορφώθη εἰς τό σχῆμα εἰς τό ὁποῖον διατηρεῖται μέχρι σήμερον, σταυροειδές ἄνευ τρούλλου ἐπί τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων Μαρκιανοῦ καί Πουλχερίας, τό 417 μ.Χ.

Εἰς τήν νοτιοανατολικήν πτέρυγα αὐτοῦ εὐρίσκεται ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου, λαξευμένος ἐπί βράχου εἰς σχῆμα σώματος ἀνθρώπου, ὡς ἐμφαίνεται μέσω τοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐντοιχισμένου ὑαλοπίνακος.

Εἰς τό πάνσεπτον προκύνημα τοῦτο ἐωρτάσθη κατά τήν ὡς ἄνω ἡμέραν ἡ ἀποκορύφωσις τῶν ἑορτῶν τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ἡ Κοίμησις δηλονότι τῆς Θεοτόκου μέ ὄλην τήν πρέπουσαν τάξιν, λαμπρότητα καί μεγαλοπρέπειαν.

Ἀφ' ἑσπέρας, τήν 3.00 μ.μ. ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Τήν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη πανηγυρική θεία Λειτουργία ἐπί τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος ὡς Ἁγίας Τραπέζης, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μακαριότητος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων

Αὐτῶ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφιτῶν, καί τῶν παρεπιδημούντων, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κισάμου καί Σελίνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Ἀμφιλοχίου, Τανάγρας καί Φωτικῆς κ. Πολυκάρπου, Ταμασοῦ καί Ὀρεινῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Ἡσαίου, ἱερομονάχων καί ἱεροδιακόνων.

Ἄθροα καί πανευλαβῆς ὑπῆρξεν ἡ συμμετοχή τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἐντοπίων Ἱεροσολυμιτῶν, ἐξ Ἀραβοφώνων δι' εἰδικῆς ἀδείας τῶν Ἰσραηλινῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν προσελθόντων ἐκ τῶν κατεχομένων καί μὴ κατεχομένων Παλαιστινιακῶν περιοχῶν, ἐκ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Οὐκρανίας καί Ρουμανίας, παρουσία καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Οὗτοι ἦναπτον τὰ κηρία καί ἐπλήρουν τὰς βαθμίδας τοῦ Ναοῦ, διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας, μετ' αὐτήν δέ προσεκύνουν τό θεομητορικόν Μνήμα καί τήν νοτίως τούτου τοποθετημένην εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπί τῆς ὁποίας ἐψάλησαν τήν προτεραίαν τὰ Ἐπιτάφια Ἐγκώμια.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα καί τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα καί πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσί σήμερον τήν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν καί σύν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς καί ἡμῖν δωρεῖται τό μέγα ἔλεος», ψάλλει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας κατέχει κεντρικὴν θέσιν εἰς τήν λειτουργικὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἐκ Ναζαρέτ Παρθένος Μαρία κατέστη, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός, «δοχεῖον τῆς αἰδίου οὐσίας τῆς θεότητος».

Μέ ἄλλα λόγια, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἔλαβε διὰ Πνεύματος Ἁγίου σάρκα καί ἐνηνθρώπησεν ὁ θεός Λόγος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. Α' 14).

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ Παναγία ἀξιῶνεται τοιαύτης μεγάλης καί ἀνεκφράστου χάριτος νὰ γίνῃ μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου, νὰ γίνῃ θεοτόκος διὰ τοῦτο καί ἀναδεικνύεται οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τῶν χερουβείμ ἐνδοξοτέρα καί πάσης κτίσεως τιμιωτέρα.

Τό ἐξαίσιον τοῦτο μυστήριον διατυπώνει ὑμνολογικῶς ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Μελωδός ἐγκωμιάζοντας τὴν κοίμησιν, τὸν θάνατον τῆς Θεοτόκου Μαρίας: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοί Παρθένε Ἄχραντε, παρθενεύει γάρ τόκος καί ζῶην προμνηστεύεται θάνατος, ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καί μετὰ θάνατον ζῶσα σώζεις ἀεὶ θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου».

Εἰς τό πρόσωπον τῆς Παναγίας ἐφανερώθη πλήρως κατά τρόπον μοναδικόν καί ἀνεπανάληπτον τό κήρυγμα τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας καί ζωῆς. «Ἐγώ εἶμι, λέγει ὁ Κύριος, ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,6). Νά λοιπόν διατί ὁ Ἅγιος Κοσμάς ἀναφωνεῖ: «παρθενεῦει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θάνατος τῆς Παναγίας προεξασφαλίζει τόν ἐν Χριστῷ θάνατον, δηλαδή τήν αἰώνιον ζωὴν. Διά τοῦτο ὁ ὑμνωδός λέγει: «Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται καί κλιμαξ πρός οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται..., τάφον γάρ οἰκήσασα ἔδειξε Παράδεισον».

Τό γεγονός δέ τοῦτο ἀδελφοί μου καταγγέλλει καί μαρτυρεῖ τό εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον τῆς Γεθσημανῆς σωζόμενον καί ὑπό τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διακονούμενον θεομητορικόν Μνήμα, περίξ τοῦ ὁποίου, ὡς ἄλλοι Ἀπόστολοι, ἐκ περάτων τῆς γῆς συνηθοροίσθημεν ἐνθάδε, διὰ νά τιμήσωμεν χρεωστικῶς καί εὐχαριστιακῶς τήν κεχαριτωμένην Μαρίαν, τήν ἀναδειχθεῖσαν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, θρόνον τοῦ Ὑψίστου καί τοῦ ἀεννάου (αἰωνίου) φωτός Μητέρα.

Τήν «μητέρα τοῦ ἀεννάου φωτός», τό «δοχεῖον τῆς ἀϊδίου οὐσίας τῆς θεότητος» καί τήν «πηγὴν τῆς ἐνσάρκου ἀληθείας καί ζωῆς» παρακαλέσωμεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, μετά τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντες: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καί Δεσπότης ἐνδόξως καί ὑπέρ λόγον μετατίθεται, ἦν ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καί λέγομεν, σῶσον ἡμᾶς, τούς ὁμολογοῦντας σέ θεοτόκον ἀπό πάσης περιστάσεως, λύτρωσαι κινδύνων τάς ψυχὰς ἡμῶν...», καί εἰρήνευσον τούς λαούς τῆς περιοχῆς ἡμῶν καί τόν κόσμον ἅπαντα. Ἀμήν.

Τῆς θείας Κοινωνίας μεταδοθείσης, τοῦ ἀντιδώρου διανεμηθέντος, τῆς ἀπολύσεως γενομένης, ἐν μέσῳ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ζητοῦντος τήν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν, ὁ Μακαριώτατος μετά τῆς Ἀρχιερατικῆς καί Ἱερατικῆς Συνοδείας ἐξῆλθε καί ἦλθεν ἐπὶ τοῦ ἄνωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κειμένου ἡγουμενείου. Ἐνταῦθα ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης ὁσιώτατος π. Νεκτάριος προσέφερεν ἀναψυκτικά καί ἀρτύσιμα γλυκίσματα εἰς ἀναψυχὴν πάντων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_2_placeholder

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΩΜΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ.

Τό Σάββατον, 14^{ην} /27^{ην} Αὐγούστου 2011, παραμονήν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ τελετὴ τῶν Ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου εἰς τό θεομητορικόν αὐτῆς Μνήμα ἐν Γεθσημανῇ.

Ἡ συγκινητική καί μεταλοπρεπεστάτη καί ἐν πολλοῖς μοναδική τελετή αὕτη ἔχει τήν θέσιν αὐτῆς ἀρχαίωθεν εἰς τήν τυπικήν καί προσκυνηματικήν τάξιν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Συμφώνως πρός τό Τυπικόν τοῦτο μακρά συνοδεία ἐξ Ἀρχιερέων καί Ἱερέων Ἀγιοταφιτῶν καί τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κισάμου καί Σελίνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Ἀμφιλοχίου, Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Τανάγρας καί Φωτικῆς κ. Πολυκάρπου, Ταμασοῦ καί Ὀρεινῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Ἡσαίου, ἐξ Ἱερέων, μοναχῶν καί μοναζουσῶν, τῆς ὁποίας προΐστατο ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐξεκίνησεν τήν 7.30 π.μ. θερινήν ὥραν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἀπό τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου τῶν Ἀγιοταφιτῶν μέ κατεύθυνσιν τήν Γεθσημανῆν.

Ἡ ἱερά πομπή αὕτη διῆλθε ἐπισήμως τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων ἀπό δυσμάς πρός ἀνατολάς διά τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου (Via Dolorosa). Ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πραιτωρίου ἴστατο πρός ὑποδοχήν καί λῆψιν τῆς εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου ὁ ἡγούμενος ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σέργιος, ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης ἐντός τῶν τειχῶν πρό τῆς Πύλης τῶν Λεόντων ὁ ἡγούμενος ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Μελέτιος καί ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐκτός τῶν τειχῶν εἰς τήν ἀρχήν τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰωσαφάτ ὁ ἡγούμενος ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος.

Ὅτε ἡ ἱερά πομπή ἔφθασεν εἰς Γεθσημανῆν, ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἐκάθισαν ἐπ' ὀλίγον εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἄχρις οὗ ἐνδυθῶσιν οἱ ἱερεῖς διά τήν Πατριαρχικήν ὑποδοχήν.

Ἡ ὑποδοχή αὕτη ἐγένετο εἰς τήν αὐλήν του Ἱεροῦ Προσκυνήματος. Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος ἐνεδύθη μανδύαν καί ἠλόγησε τήν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Εὐθύς ἀμέσως ἡ συνοδεία κατηυθύνθη διά τῶν κατηφορικῶν βαθμίδων πρός τό μέσον τοῦ Ναοῦ, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων «*Ἐν τῇ γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξας...*». Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς προσεκύνησαν τό θεομητορικό μνημα καί ἐνεδύθησαν τὰς Ἀρχιερατικές καί Ἱερατικές αὐτῶν στολάς, ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τό «*Ἄνωθεν οἱ προφηταὶ Σέ προκατήγγειλαν...*»

Τοῦ Μακαριωτάτου εὐλογήσαντος, τοῦ θεομητορικοῦ Ἐπιταφίου μετενεχθέντος ἐκ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πλατυτέρας εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ καί τοῦ Μακαριωτάτου εὐλογήσαντος ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμίων, συμφώνως πρός τό Καθιερωμένον Τυπικόν εἰς τρεῖς στάσεις:

Τήν α': «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης, βαβαί...*».

Τήν β': «*Ἄξιόν ἐστιν μεγαλύνειν Σέ, τήν θεοτόκον...*».

Τήν γ': «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσάγουσι, Παρθένε...*».

Εἰς τήν α' τῶν στάσεων τούτων ὁ Πατριάρχης ἐθυμίασε τόν τάφον καί τό ἐκκλησίασμα, ἐνῶ εἰς τὰς β' καί γ', Ἀρχιερεῖς.

Μετά τὰ εὐλογητάρια ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον εἰς τούς ἀθρόως συγκεντρωμένους πιστούς καί πληροῦντας τόν ἱερόν Ναόν ὁ παρεπιδημῶν Μητροπολίτης Σερρῶν καί Νιγρίτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Θεολόγος διά τήν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν

ἡμῶν θεοτόκον, δανείσασαν τὴν σάρκα αὐτῆς καὶ σαρκώσασαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννήσασαν Αὐτόν κατὰ σάρκα, διακονήσασαν Αὐτόν, ἀκολουθήσασαν εἰς τὸν Σταυρόν, ἰδοῦσαν Αὐτόν Ἀναστάντα, κοιμηθεῖσαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐνταφιασθεῖσαν εἰς «Γεθσημανῆν τό χωρίον» ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐκ περάτων τῆς γῆς συνδραμόντων καὶ μεταστᾶσαν εἰς οὐρανοὺς πρό τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως, ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κρατοῦντος τὴν ψυχὴν καὶ τό σῶμα αὐτῆς, καθὼς ἀναπαρίσταται εἰς τὴν βυζαντινὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, καὶ καθίσασαν ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, πρεσβεύουσαν ἐκεῖ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ προστρέχουσαν ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν καὶ ἀνάγκαις καὶ περιστάσεσιν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν τοῦ γένους ἡμῶν παντός.

Ψαλλομένων τῶν Αἴνων καὶ τῆς Δοξολογίας, ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἱερεῖς προσεκύνησαν τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου ἐπὶ τοῦ Ἐπιταφίου κειμένην ἐν τῷ μέσῳ. Ἀκολουθῶς καὶ ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό ἀργόν ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ θεός», οἱ ἱερεῖς ἦσαν τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ἐλιτάνευσαν αὐτόν διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ Ναοῦ πρὸς δυσμὰς ἄχρι τῆς Πύλης ἐσωτερικῶς.

Ἐνταῦθα ἀνεπέμφθη δέησις, μεθ' ἣν οἱ ἱερεῖς καὶ πάλιν αἶροντες τὸν Ἐπιτάφιον ἦνεγκον καὶ ἐτοποθέτησαν αὐτόν ὀπισθεν τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος, πρό τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας Πλατυτέρας -Ἱεροσολυμιτίσεως.

Ἐνταῦθα ἀνεπέμφθη δέησις, ἐψάλη ὁ Πατριαρχικός Πολυχρονισμός καὶ ἐγένετο ἡ Ἀπόλυσις τῆς τελετῆς.

Μετὰ τοῦτο ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία παρουσία καὶ τοῦ παραστάτος εἰς τὴν τελετὴν Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου, ἀνήλθεν εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος ἀνέψυξε πάντας, προσφέρων ὁπώρας καὶ ἀναψυκτικά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_3_placeholder

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ (2011).

Τὴν Πέμπτην, 12^η /25^η Αὐγούστου 2011, ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῆς καθόδου τῆς εἰκόνης τῆς θεοτόκου ἀπὸ τό Μετόχιον τῆς Γεθσημανῆς εἰς τό ἐν Γεθσημανῆ θεομητορικόν Μνήμα. Ὡς γνωστόν ἡ φορητὴ εἰκὼν αὕτη τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου φυλάσσεται εἰς τό ἔναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἱερόν Μετόχιον τῆς Γεθσημανῆς. Μετὰ τὴν νυκτερινὴν πρωϊνὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καὶ εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦτο, ἤρξατο ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τὴν 5.00 π.μ. θερινὴν ὥραν.

Τὴν Ἱεράν εἰκόνα ἐκράτει ὁ ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς π. Νεκτάριος, δεξιὰ δέ

καί ἀριστερά τούτου συνεπορεύοντο Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου καί παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ Ὁρθόδοξος Μουχτάρης τῶν Ἱεροσολύμων κ. ἄ.

Πρό τῆς ἱεῤῥᾶς εἰκόνοσ ἦσαν παρατεταγμένοι εἰς μακράσ σειράσ μοναχοί, μοναχαί καί ἱερεῖσ, κρατοῦντεσ ἀναμμένασ λαμπάδασ ἀνά χεῖρασ, ψάλλοντεσ τό «Ἐν τῇ Γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξασ...» καί «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» δημιουργοῦντεσ οὔτω κατανυκτικόν θρησκευτικόν θέαμα εἰσ τό πρῶτον λυκαυγέσ τῆσ ἡμέρασ.

Ἐντόπιοι Χριστιανοί παντόσ δόγματοσ, ἀλλά καί πολυάρθιοι προσκυνηταί συνωστίζοντο καί προσεκύνουν ἐν εὐλαβείᾳ τήν ἱεράν εἰκόνα, ἐν τῇ καθόδῳ αὐτῆσ διά τῆσ ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου πρόσ τήν Γεθσημανήν, ἵνα λάβουν βοήθειαν καί δύναμιν ἐκ τῆσ Ὑπεραγίασ Θεοτόκου.

Τοῦτο συνέβαινε καθ' ὄλην τήν πορείαν τῆσ ἱεῤῥᾶς εἰκόνοσ ἀπό δυσμάσ τῆσ πόλεωσ, ἔνθα τό παρεκκλήσιον, ἔωσ καί ἀνατολάσ, ἔνθα τό θεομητορικόν Μνήμα, μέ ἐνδιαμέσους σταθμοῦσ ἀναπέμψεωσ δεήσεωσ εἰσ τάσ Ἱεράσ Μονάσ Πραιτωρίου, Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννησ παρά τήν πύλην τῶν Λεόντων καί τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυροσ Στεφάνου.

Μετά τήν κατάληξιν τῆσ ἱεῤῥᾶσ λιτανείασ εἰσ τόν ἐν Γεθσημανῇ ἱερόν Ναόν τῆσ Κοιμήσεωσ τῆσ Θεοτόκου ἐπί τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματοσ, ἡ ἱερά εἰκὼν ἐτοποθετήθη εἰσ τό παρεκκλήσιον τῆσ ἄλλησ ἱεῤῥᾶσ εἰκόνοσ, τῆσ Πλατυτέρασ ἢ Ἱεροσολυμιτίσεωσ, προσκυνουμένη καί ἀναμένουσα τήν τελετήν τῶν Ἐγκωμίων κατὰ τήν παραμονήν τῆσ ἑορτῆσ, τήν 14^η /27^η Αὐγούστου, κατὰ τήν ἡμέραν τῆσ ἑορτῆσ τήν 15^η /28^η Αὐγούστου καί τήν ἄνοδον αὐτῆσ εἰσ τήν θέσιν διαφυλάξεωσ αὐτῆσ κατὰ τήν ἑορτήν τῆσ Ἀποδόσεωσ, 23^η Αὐγούστου /5^η Σεπτεμβρίου 2011.

Ἐν συνεχείᾳ τῆσ λιτανείασ ταύτησ ἐν πανδήμῳ καί πανευλαβεῖ συμμετοχῇ, ἐψάλη ὁ Ὁρθροσ μετά παρακλήσεωσ τῆσ Θεοτόκου καί προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτοσ θυσία ἐπί τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματοσ.

Ἐκ τῆσ Ἀρχιγραμματείασ.

ngg_shortcode_4_placeholder

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Φερεται εἰσ γνῶσιν τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ὅτι κατὰ τό διάστημα τοῦ Δεκαπενταυγούστου τελοῦνται Ἱεραί Παρακλήσεισ πρόσ τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον:

Εἰσ τό Πάνσεπτον καί Θεομητορικόν μνήμα: ἀπό 13^η/1^η ἔωσ καί 26^η/13^η Αὐγούστου, μετά τό τέλος τοῦ Ὁρθρου, περί τήν **7.30 π.μ.** πρωῖνήν.

Εἰς τό Κεντρικόν Μοναστήριον (Ἅγιος Κωνσταντῖνος), μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, περί τήν τήν 5.00 μ.μ.

Εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, περί τήν τήν 2.00 μ.μ.

Τήν Πέμπτην, 25^{ῆν} /12^{ῆν} Αὐγούστου 2011, θά γίνη ἡ Κάθοδος τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Σῶμα) ἀπό τό Μετόχιον τῆς Γεθσημανῆς εἰς τήν Γεθσημανῆν διά τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου τήν 5.00 π.μ. **μετά τό τέλος τῆς ὄλουκτίας.**

Τό Σάββατον, 27^{ῆν} /14^{ῆν} Αὐγούστου 2011, θά ψαλοῦν εἰς τήν Γεθσημανῆν τά **Ἐγκώμια** εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τήν **Παραμονήν** τῆς Θεομητορικῆς ἑορτῆς θά τελεσθῇ **ὄλουκτία** ἐν τῷ θείῳ καί Πανσέπτῳ Θεομητορικῷ Μνήματι.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, **Κυριακήν, 28^{ῆν} /15^{ῆν} Αὐγούστου 2011**, θά τελεσθῇ ἐν τῷ θείῳ καί Πανσέπτῳ Θεομητορικῷ Μνήματι πανηγυρική θεία Λειτουργία κατά τās ὥρας **7.00-10.00 π.μ.**

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_5_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ-ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ 2011.

Τήν Παρασκευήν, 6^{ῆν} /19^{ῆν} Αὐγούστου 2011, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε πανηγυρικῶς τήν ἑορτήν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίκεντρον τῆς ἑορτῆς ταύτης ἀπετέλεσε τό ὄρος Θαβώρ, καθ' ὅτι ἐπ' αὐτοῦ συμφώνως πρός ἀρχαιοτάτην πίστιν τῆς Ἐκκλησίας ἔλαβε χώραν τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.

Συμφώνως πρός τās Εὐαγγελικὰς διηγήσεις, ὁ Κύριος παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐπί τοῦ ὄρους τρεῖς ἀπό τούς μαθητάς Αὐτοῦ, Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην καί ἀνήλθον εἰς ὄρος ὑψηλόν. Ἐνώπιον αὐτῶν τό πρόσωπον καί τά ἱμάτια Αὐτοῦ ἔγιναν λευκά καί ὑπέρ τόν ἥλιον, νεφέλη φωτεινή ἐκάλυψεν αὐτούς καί ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἥλιος ἐνεφανίσθησαν μετ' Αὐτοῦ, συνομιλοῦντες καί λέγοντες περί τοῦ σταυρικοῦ πάθους Αὐτοῦ, τό ὁποῖον ἐπρόκειτο νά τελεσθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Πέτρος προέτεινε νά κατασκευάσουν τρεῖς σκηνάς καί νά μείνουν ἐπί τοῦ ὄρους καί φωνή

ἠκούσθη ἐξ οὐρανοῦ λέγουσα: «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, Αὐτοῦ ἀκούετε», (Λουκ 9,35, Μαρκ. 9,7, Ματθ. 17,5).

Τὴν θαυμαστὴν θεάν ταύτην παρέδειξεν ὁ Χριστός εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ, ὑποκρύπτων πρὸς στιγμὴν τὴν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ φύσιν καὶ ἀποκαλύπτων ἐντονώτερον τὴν θεϊαν, ἵνα ὑπομνήσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ ἀπολεσθὲν ὡς ἐκ τῆς προπατορικῆς πτώσεως πρωτόκτιστον κάλλος τοῦ ἀνθρώπου, προτυπώσῃ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ, καλέσῃ ἡμᾶς νὰ ἐπαναποκαταστήσωμεν τοῦτο ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ καὶ τῷ θεανθρωπίνῳ ἀνακαινιστικῷ καὶ μεταμορφωτικῷ ἔργῳ Αὐτοῦ.

Διὰ τὸν ἑορτασμόν τοῦ γεγονότος τούτου ὡς Δεσποτικῆς ἑορτῆς μετέβη ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ὡς ἄνω ἑορτίου ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς νυκτερινῆς ὑπαιθρίου θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, καὶ τῶν δύο παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων τῆς Γεωργίας τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Khoni καὶ Samtredia κ. Σάββα καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Tsageni καὶ Lenteki κ. Στεφάνου Ἀγιοταφιδῶν Ἱερομονάχων καὶ πλειάδος ἱερέων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ρωσίας καὶ Οὐκρανίας καὶ ἐν πολλῇ τῇ κατανύξει καὶ ὑπομονῇ καὶ πυκνῷ συνωστισμῷ μετέχοντος πληρώματος τῶν πιστῶν, ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν, εἰς μερικὰς χιλιάδας ἀριθμουμένων.

Εἰς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος περὶ τῆς θεᾶς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Σήμερον ἀγάλλονται οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστέ, Σοῦ τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεϊαν, τὴν ἐν θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν καὶ τὸν Ἥλιαν, Σωτὴρ Φιλάνθρωπε καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντας Σέ Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ψάλλει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἀγάλλονται ὄντως οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι σὺν βροτοῖς, δηλαδὴ μεθ' ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ἑορτάζοντες τὴν ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς μυστηρίου τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ὄρει Θαβώρ.

Καὶ τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός: «σήμερον ὁ Χριστός ἐν ὄρει θαβωρίῳ τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν». Ὁ Χριστός, μέ ἄλλα λόγια, ὡς νέος Ἀδάμ, ἐθεούργησεν, ἐθέωσεν, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἀμαυρωθεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ.

«Ἐν τούτῳ γάρ», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, «ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτὴρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν Σου τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτὴν εἰς τὴν Σὴν τῆς θεότητος δόξαν καὶ λαμπρότητα». Ὁ σκοπός δηλονότι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἡ φανέρωσις τῆς θεότητος Αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητάς καὶ ἀποστόλους Αὐτοῦ. «Τί ἐστὶ, μετεμορφώθη...»; (τί σημαίνει μετεμορφώθη ὁ Χριστός;), ἐρωτᾷ ὁ ἱερός

Χρυσόστομος, «...παρήνοιξεν ὀλίγον τῆς θεότητος καί ἔδειξεν αὐτοῖς τόν ἐνοικοῦντα θεόν». Κατά δέ τόν Ἅγιον Πρόκλον, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως: «μετεμορφώθη γάρ Χριστός οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἴν' ἡμῖν ἀποδείξῃ τήν μέλλουσαν τῆς φύσεως μεταμόρφωσιν καί τήν δευτέραν ἔλευσιν (παρουσίαν)».

Τό μυστήριον τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, κατ' οὐσίαν δέν εἶναι ἄλλον τι ἀπό τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, ἀπό τό γεγονός, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅτι: «ἄυλος τις οὐσία καί ἀειδής, ἡ τοῦ Ὑψίστου δύναμις, τήν δουλικήν μορφήν τήν διά τῆς Παρθένου ὑπόστασιν διαλαβοῦσα, πρός τό ἴδιον ὕψος ἀνήγαγεν εἰς τήν θείαν τέ καί ἀκήρατον μεταστοιχειώσασαν φύσιν». Κατά δέ τόν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας: «ἐστίν ἰδεῖν ὡς ἐν εἰκόνι τῷ ἄνθρακι ἐνωθέντα μέν ἀνθρωπότητι τόν τοῦ θεοῦ Λόγον, οὐ μήν ἀποβεβληκότα τό εἶναι ὅ ἐστι, μεταστοιχειώσαντα δέ μᾶλλον τό προσληφθέν ἢ γοῦν ἐνωθέν εἰς τήν Ἐαυτοῦ δόξαν τέ καί ἐνέργειαν».

Αὐτό ἀκριβῶς τό γεγονός τῆς μεταστοιχειώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως διά τῆς ἐνώσεως αὐτῆς εἰς τήν θείαν δόξαν καί ἐνέργειαν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος θεοῦ Λόγου καί Πατρός Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπεδείχθη, ἐφανερώθη «καθώς ἠδύναντο» ἀμυδρῶς εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ. Ἰδοῦ τί λέγει ὁ ὑμνωδός: «Τό ἄσχετον τῆς Σῆς φωτοχυσίας καί ἀπρόσιτον τῆς θεότητος θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπί τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τήν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν καί νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ φωνῇ ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τό μυστήριον τῆς Σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι Εἶς ὑπάρχεις καί μετὰ σάρκωσιν Υἱός μονογενῆς καί Σωτήρ τοῦ κόσμου».

Τό ἄσχετον καί ἄδυτον τῆς φωτοχυσίας καί τό ἀπρόσιτον τῆς θεότητος δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό ἄκτιστον θεῖον φῶς καί αἱ ἄκτιστοι θεῖαι ἐνέργειαι, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν: «Ὁ χερσίν ἀοράτοις πλάσας κατ' εἰκόνα Σου, Χριστέ, τόν ἄνθρωπον τό ἀρχέτυπόν Σου ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας. Οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς Αὐτός εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ θεός χρηματίσας καί ἄνθρωπος».

Τῆς ἀνεξιχνιάστου ταύτης ἐμπειρίας, δηλονότι τῆς κοινωνίας τοῦ θείου ἀκτίστου φωτός καί τῆς θείας ἀκτίστου ἐνεργείας δυνάμεθα καί ἡμεῖς νά γίνωμεν κοινωνοί ἐντός τοῦ χώρου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας, συμμορφούμενοι μέ τόν Χριστόν, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «ἄχρις οὔ μορφωθῆ Χριστός ἐν ὑμῖν», (Γαλ. 4, 19).

Ἀκούσωμεν, λοιπόν, ἀγαπητοί μου, εἰς τό κάλεσμα τῆς Ἁγίας ἡμῶν καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διά στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς λέγοντος: «Δεῦτε νῦν τήν κρεῖττονα ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν οὐρανόφρονες σήμερον Χριστῷ συμμορφούμενοι εὐσεβῶς καί γῆθεν ἐφ' ὑψηλοτάτην τῶν ἀρετῶν περιωπήν ἀνενεχθέντες ἀγαλλιασώμεθα, δι' οἶκτον γάρ τόν ἄμορφον μεταμορφούμενος ἄνθρωπον ἐν θαβῶρ κατελάμπρυνεν ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν» Ἀμήν.

Τῆς πρωΐνης θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός. Εἰς τήν λειτουργίαν ταύτην προσῆλθον ὡσαύτως πάμπολλοι πιστοί, ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἰθαγενεῖς, Χριστιανοί ἐκ τῶν ὁμόρων πόλεων καί κωμῶν τοῦ Βορείου Ἰσραήλ.

Τήν μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων, ὁ ἀνακαινίσας τήν Ἱεράν Μονήν καί διά θαυμασίας βυζαντινῆς ἀγιογραφίσεως τόν

Ἰερὸν Ναὸν αὐτῆς κατακοσμήσας, παρέθεσε πλουσίαν τράπεζαν εἰς τὸν Μακαριώτατον, τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ, τοὺς συλλειτουργοὺς ἱερεῖς καὶ πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἐωρτάσθη κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων εἰς τὸν ἐν Γεθσημανῇ ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καὶ εἰς τὸν ἐν Ραμάλλα ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου.

Μετά τὴν ἐν τῷ Θεομητορικῷ Μνήματι θ. Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Γεθσημανῆς, Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος ἐδεξιώθη τὴν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἐν Ραμάλλα ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων καὶ οἱ Ἐπίτροποι περέθεσαν τράπεζαν εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_6_placeholder

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Τρίτην, 27^{ην} Ἰουλίου/ 9^{ην} Αὐγούστου 2011, ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος εἰς τὴν Ἱεράν αὐτοῦ Μοῆν, τὴν κειμένην εἰς τὴν χριστιανικὴν συνοικίαν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως, μεταξύ τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ καὶ τοῦ Πατριαρχείου.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καὶ τῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἱερομονάχων καὶ Ἱεροδιακόνων τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Πλήθος πιστῶν, προσκυνητῶν, ἐντοπίων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν συνήχθησαν εἰς τό μικρὸν μὲν ἀπέριττον δὲ καὶ κατανυκτικόν, προσφάτως δὲ βυζαντινῶς ἡγιογραφημένον καὶ ἐπιμελῶς ἠὺπρεπισμένον ὑπὸ τῆς καθηγουμένης Χαριτίνης μοναχῆς, μετέσχον τῆς κατανυκτικῆς θείας Λειτουργίας, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Χαραλάμπους Βακάκη, προσεκύνησαν τὸ σεπτὸν λείψανον τοῦ Ἁγίου καὶ ἤκουσαν τοῦ θείου λόγου τοῦ κηρύγματος τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Διαρκούσης τῆς ἀκολουθίας προσῆλθεν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ

Κωνσταντίνω ἀκολουθίαν τῶν Ἁγιοταφιτῶν ἢ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ συνοδείας Ἁγιοταφιτῶν καί προσεκύνησεν.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἡ καθηγουμένη μοναχή Χαριτίνη ἐδεξιώθη τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν καί πάντας τούς ἐορτάσαντας φιλοφρόνως εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_7_placeholder